Tef

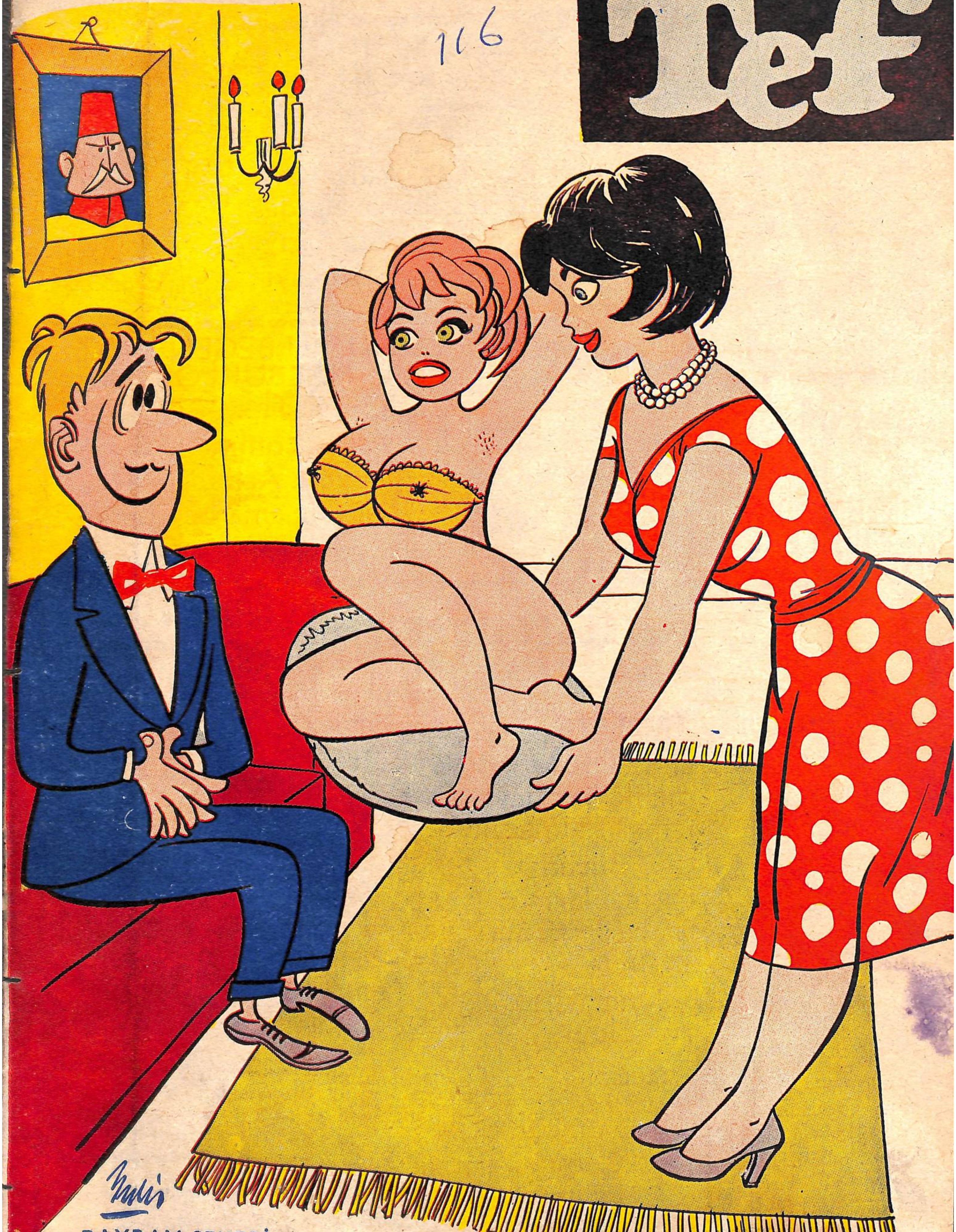

BAYRAM ŞEKERİ

Nervöses

SAYESİNDE MİDEMDEKİ YEMEKLERİ DERHAL ERİTTİM.

Biraz sonra dışarı çıkacağımdan lütfen kenara çekilmenizi rica ederim.

EMEKLİLERDEN
AHMET İSHAL

ŞEMSİYE Mİ ALMAK İSTİYORSUNUZ ?

Halbuki geniş kenarlı şapka giyen bir kadın sizi kuru hava larda güneşten sulu havalarda da yağmurdan korur Siz karıyı bulun biz arkadaşlarla şapkayı getiririz.

BUNU MU BEĞENDİNİZ dedi... HALBUKİ O ONU BEYENMİŞTİ...

En iyisi, siz onu, ben bunu beğeneyim. Aslında siz onu beğendiniz ama ben bunu beğendiniz sandım.

ACELE İZMARİT ALINACAK

Yarın saat 17,30 da köprü altıncı dubada açık eksilt me ile her nevi izmarit alınacak tır. Bütün harmanların o saatte arttırma yerinde bulunmaları rica olunur.

MAHDUT
MESULİYETLİ
İZMARİTÇİLER
DERNEĞİ BAŞKANI
NEŞ ELİ HARMAN HAKKI

KÜBA KÜBA DANS DERSEVİ

Sızın bildiğiniz evlerden değildir.

BİZİM EV O EVİN BİR KAT ÜSTÜNDEDİR

En son çıkan dansları bizim evde rahatça edebilirsiniz

(HAZIRLAYAN) SUAVİ SUALP

OKUYUCULARIMIN NAZARI DİKKATİNE

Bundan sonra fıkralarımı karşıki sütunda yazacağımdan bu sütunun hükmü yoktur.

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40

«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 2 ★ 22 MART 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI 40

Başyazı

EMİL GALİP SANDALCI

Sisli Sıkıntı!

Biliyor musunuz. Canım sıkılıyor. Şimdi siz ihtimal «Senin can sıkıntından bize ne?» ya da «Bir mizah dergisinde böylesine kötümser sözlerin yeri ne?» di yeceksiniz. Vallahi ne derseniz deyin. Benim canım sıkılıyor. Zaten, bugünlük, bir kaç günlük bir sıkıntı değil bu .

Yıllardanberi canım sıkılıyor. Bu hareketsizlikten, yapacak bir işi olmamaktan; gülecek, sevinecek, uğraşacak bir şeyler bulamamaktan sıhhatsizlikten, parasızlıktan, şu ya da bu şekilde şahsi bir takım dertlere sahip olmak tan ileri gelen bir sıkıntı değil. Böylesinin, kış mevsiminin soğuk, ıslak bir pazar gününde, tek başına kapalı kaldığı odasında, elleri pantolon ceplerinde bir aşağı bir yukarı dolaşıp «oh puf» eden kimsenin can sıkıntısına benzer yeri yok.

Hani, ıslak, vıcık, yapışık, fabrika dumanı karışık cinsinden sisler vardır ya. Zaman zaman büyük şehirlerin üstünü kaplar, gökünü karartır, boğarcasına sarar, kaplar, örter. Buna benzer, bu türlüsünden bir sıkıntı.

Sanki tüm Türkiyeyi sarıp sarmalamış. Nefes aldırmıyor, gonca açtırmıyor, yeşil yeşertmiyor, yeniye değişiğe, başka türlüye yer vermiyor, eline düşeni çürütüyor bizim sisli sıkıntı.

Gerçi ilk bakışta geride bıraktığımız yıllar, hele son yıllar, baştanbaşa hareket, olay, feci ve gülünç türlü işler, dert ve meselelerin binbir çeşidi ile dolu. Canlı değişik. Ama yine de bu sisli sıkıntı, en umutlu başlangıçları, tomurcuklanan sevinçleri, ülkücü adımları felce uğratmada, ciğerlerimizin, beynimizin, damarlarımızın içine dolmada.

Diyeceğim bendeki sıkıntı, sizdeki sıkıntı. Hepimizin içindeki. Yurdumuzun havasında etrafımızda kovsanız git miyor. Üfleseniz dağılmıyor. Napsanız yapışıp kalıyor.

Emil Galip SANDALCI

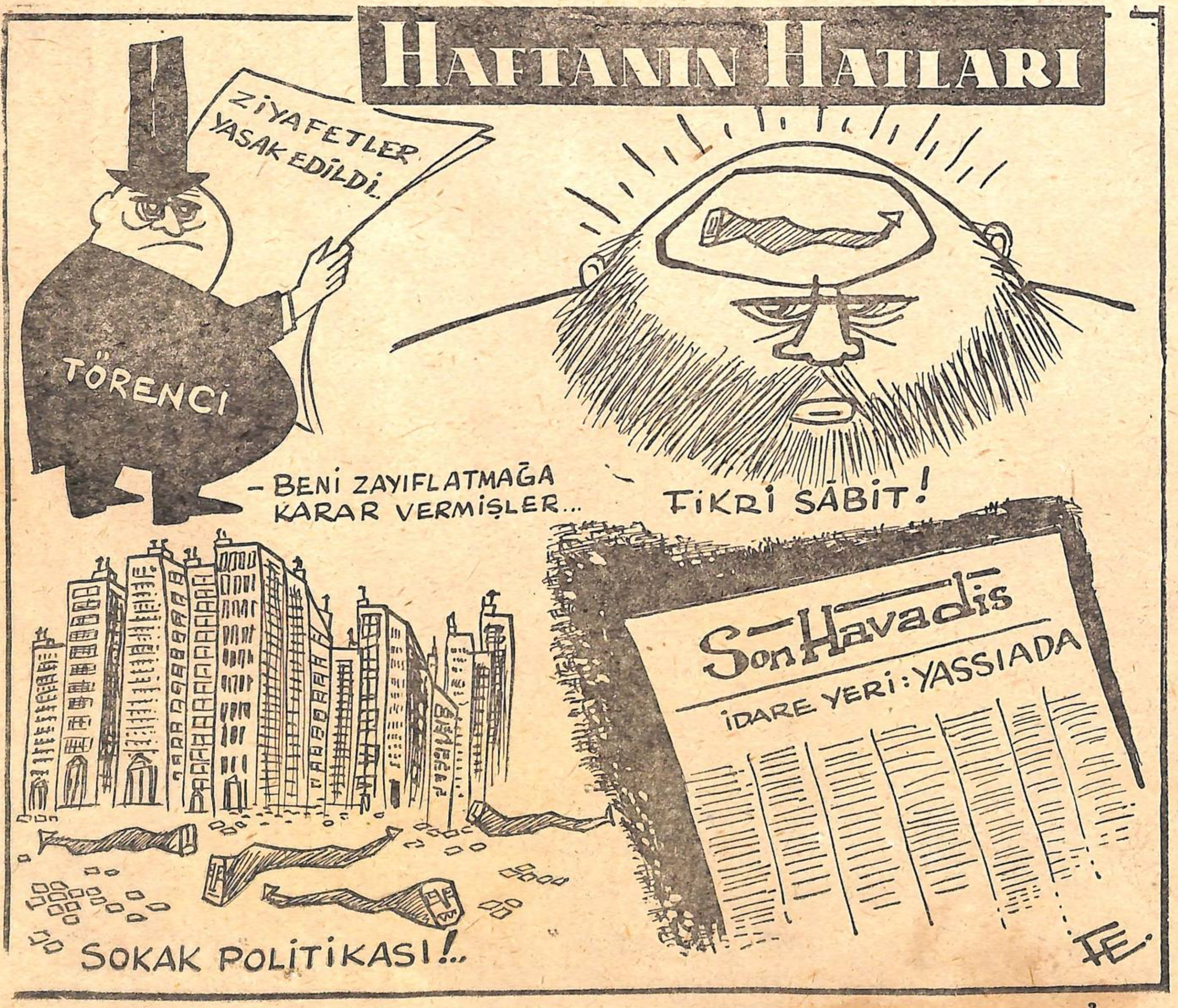

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

Sanayi Bakanı demiş ki: «Halen devlet eli işletilmekte olan fabrikaların hususi sektöre devredilmesi, ilgili makamlar tarafından ciddi bir şekilde incelenmektedir.»

İkide bir çıkar bu söylenti. Ama bu seferki **ciddi** olduğuna göre, demek bundan öncekiler şaka imiş. Her ne ise... Şu var ki, devlet mi o fabrikaları başından atmak ister, yoksa «husu sı sektör» dedikleri adam mı tutturur «İlle bana ver!» diye, anlaşılmaz bir türlü.

Anlaşılmaz, çünkü devlet bu fabrikalardan zarar ediyorsa, «hususi sektör» ne yapsın onu? Yok devlet zararda değilse, neden kazançlı bir işi başkasına bıraksın?

İş adamlarımızdan biri:

— Versinler bana Denizyollarını, milyonlar kazanayım, demiş.

Bunun sırrını devlet öğrenemez mi dersiniz, koca devlet!

İÇİNDE NE VAR?

Şimdi de bir takım bilginler kalkmışlar, dünyanın içinde ne olduğunu araştırıyorlarmış.

Oysa biz, yeryüzünü bitirdik de sıra gökyüzüne, gezegenlere, başka dünyalara geldi sanıyorduk. Gerçekten de, üstünde bulunduğumuz dünyayı anlamadan, Merih'i, Zühre'yi anlamamız şaşılacak bir iştir. Yoksa uzaktan anlaması daha mı kolay dersiniz?

Öyle ise bekliyelim, Merih'e Zühre'ye gittikten sonra dünyanın içinde ne olduğunu öğrenmeye çalışırız, daha iyi olur.

147 LER

Anlaşılan 147 ler düğümü çözülmeden 6 ay dolacak. Böylece, nedeni söylemeden Üniversitelerden uzaklaştırılan öğretmenlerin, belki de çoğu emeklilik lerini isteyecekler, direnenlerin de dert anlatacak bir kapıları kalmayacak her şey unutulacak, ileriye kocaman bir soru işareti kalacak.

Yassıadadaki sanıkların bile, yargıçlar kurulunun karşısında pişkin pişkin.

— Daha hakikat ortaya çıkmamıştır...

Diye get get gerindikleri bugünlerde 147 öğretim üyesinin böyle sorusuz sorgusuz bir yana itildiklerini görünce kişi kendi kendine:

— Yoksa devrim bunlar için mi yapıldı? diye soracağı geliyor.

Melih Cevdet ANDAY

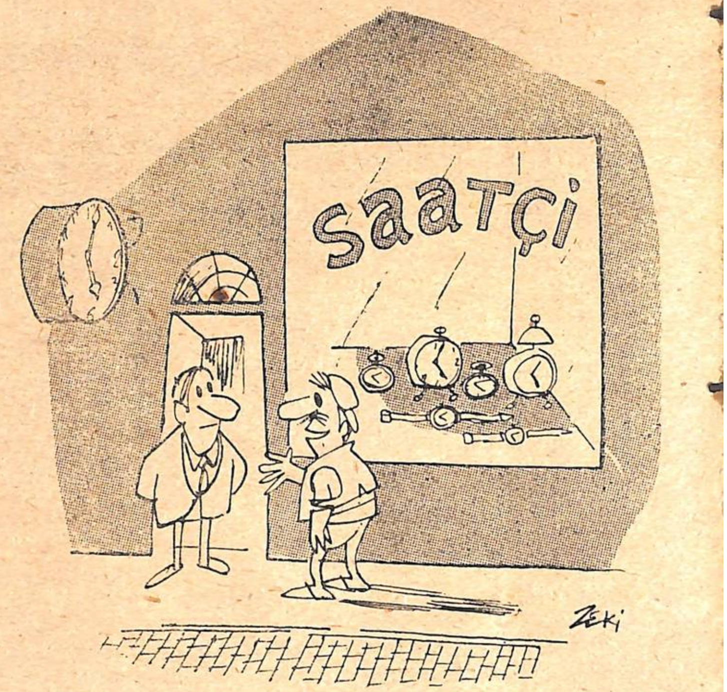

— **BİR TANE YASSIADA SAATİ İSTİYORUM.**

ÖP BABANIN ELİNİ

Kör kaçalım, topal ağaca çıkalım, demiş...

İşte böyledir bizim işler...

İmar ve iskân bakanı:

— Mesken buhranı vahimdir. Tedbir alınmazsa on yıl sonra gece kondu sayısı 700 bine çıkacaktır. Demiş. Öte yanda Bayındırlık bakanı ise:

— İstanbulda mesken buhranı diye bir şey yoktur. Buyurmuşlar.

Öp babanın elini...

İki günde 855 kişi tükürük cezası verdi *(Gazeteler)*

— **LÜTFEN BAYLAR TEKER TEKER TÜKÜRELİM.**

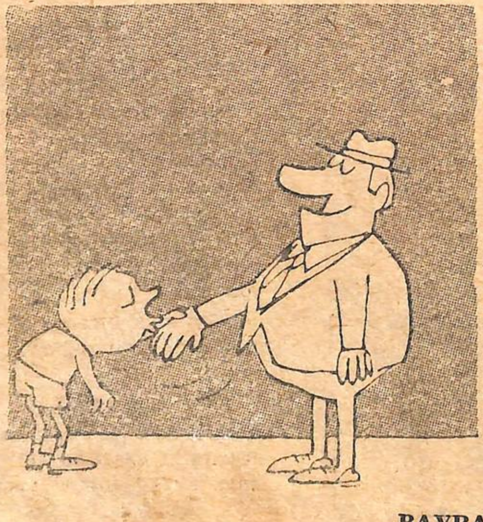

BAYRAMDA :

KİMSELİ ÇOCUK **KİMSESİZ ÇOCUK**

ESKİ ALIŞKANLIK

Gazetelerde bir ayıplama yazısı. İngiltere Kraliçesi Türkiyeye yaptığı ziyaret sırasında Anadolu ajansı kendisinden Elizabeth III. diye bahsetmiş. Doğrusu ise Elizabeth II. imiş.

Canım bunda kızacak, ayıplanacak ne var. Hem siz A. A. nı bilmez misiniz?

Düşük iktidar devrinden kalma bir alışkanlıkla sayıları şaşırmış.

Dua edin ki Elizabeth 1003 de memiş...

İftara yarım saat var. Kazasker Şemşeddin Efendi evinin köşe penceresinde oturmuş topu bekliyor... Birdenbire yerinden fırladı. Rumeli Kazaskeri, beraberinde maiyeti, atlara binmişler, sokağa saptılar. Şemseddin Efendinin evinin önünde durdular. Kapı çalındı. Şemseddin Efendi hareme koştu:

— Hanım Hanım, Rumeli Kazaskeri adamlariyle iftara geldi. Yemeklere itina edilsin deyip, misafirlerini merdiven başında karşıladı.

Misafir odasına girdiler, kapı çalındı. Anadolu Kazaskeri de adamlariyle iftira gelmişti. Şemseddin Efendi yine hareme koştu:

— Hanım hanım, Anadolu Kazaskeri de geldi, aman yemeklere dikkat...

Yeni gelenleri de karşılayıp misafir odasına aldı, kapı çalındı. Şeyhülislâm Başağası yanında beş on arkası...

— Hanım hanım, gelenler var...

Hanımın beyni attı:

— Efendi iftara on dakika kala ben bu bir sürü insanı nasıl doyururum? Ne bulurlarsa onu yerler...

Şemseddin Efendi, hiç durmadan misafir odasına giriyor, hareme koşuyor, merdiven başında misafir karşılıyordu. Çünkü kapı hemen hemen hiç durmadan çalınıyor, bir biri ardı sıra misafir geliyordu. Nihayet Şemseddin Efendide büsbütün şafak attı:

Maiyeti erkânıyla Şeyhülislâm da geldi.

Şemseddin Efendi, aklıbaşından gitmiş, Şeyhülislâmı inip kapıdan karşıladı. Misafir odasına aldı, baş köşeye oturttu.

i f t a r a beş dakika var. Aman Yarabbi, bütün bu kalabalığa ne yemek verecek? Bu misafirleri nasıl ağırlayacak?..

Derken haber verdiler:

— Veli Efendizade geldi.

Şemseddin Efendinin kafasına o zaman dank etti: Bu oyunu eden Veli Efendizadeydi. Önüne gelene Kazasker Şemseddin Efendinin kendilerini iftara beklediğini söylemiş, Şemseddin Efendinin evini, tam iftar vakti baskına uğratmıştı. Evde, selâmlık tarafında boş oda kalmamıştı:

Şemseddin Efendi ağlamaklı olmuştu, içinden de Veli Efendizadeye sövüyordu.

Veli Efendizade ağır aksak yürüyerek merdivenleri çıktı, herkesi selâmlayıp bir köşeye oturdu

Şemseddin Efendiyle karısı deliye dönmüşlerdi. Bu kadar kişiyi doyurmak kaabil değildi.

Topa iki dakika kala odaları Veli Efendizadenin iki ağası dolaştı:

— Buyurun diyerek bütün misafirleri aşağı indirdiler.

Veli Efendizade, Şemseddin Efendinin evinin yanındaki evi kiralamış. mükellef bir iftar sofrası hazırlatmış, Şemseddin Efendiye yarım saat cehennem azabı çektirdikten sonra, bütün misafirlere mükellef bir iftar ziyafeti çekmişti.

***

Şeker Bayramınız kutlu ve mutlu olsun sayın okurlarım.

Darüssaade Ağası zenci İdris Ağanın sekreteri Arif Efendi şairdi. Bir arife günü bayramdan söz açıldı. Arif Efendinin aklına bir atalar sözü geldi:

«— Arife günü yalan söyleyenin yüzü kara çıkar...»

Diyecekken, Ağanın suratına bakıp kendini topladı ve atasözünü şöyle değiştirdi:

— Arife günü yalan söyleyen Bayram günü de söyler...

YAZISIZ

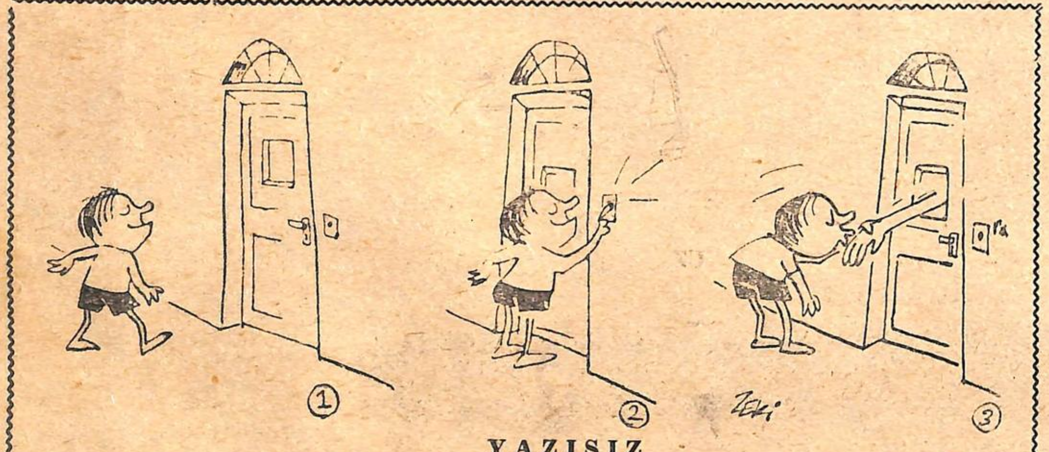

YAZISIZ

RAMAZAN BAYRAM!..

***

SEBEP

Genç adamın, kasabanın namlı dullarından birisinin evine her gece aralıksız devam ettiğini bilen bir arkadaşı sordu:

— Madem ki onsuz yapamıyorsun, herşeye rağmen onunla evlenebilirsin, niçin evlenmiyorsun?..

— İyi ama, o zaman geceleri mi nerede geçireceğim?

FARK

Öğretmen, pire ile fil arasındaki farkı sormuştu. Küçük öğrenci bir an düşündü, sonra:

— Şey, dedi. Bir filin üstünde pire olabilir ama, bir pirenin üstünde fil bulunmaz.

— RİCA EDERİM KARICIĞIM GÖ RÜYORSUNUZ MEŞGULÜM... DAHA SONRA GEL!..

ŞÜPHE

Adam, karısından şüpheleniyordu. Bu derdini, en yakın arkadaşlarından birisine açtı. Öteki:

— Üzülme dostum, dedi. Ben, hiç farkettirmeksizin karını takip eder, senin yokluğun sırasında ne yaptığını, nereye gittiğini, kimlerle görüştüğünü bir bir anlatırım sana.

Aradan iki gün geçmişti. Arkadaşı, şüphe içinde kıvranan kocanın yanına geldi:

— Dinle, dedi. Dün öğleden sonra karın evden çıktı. Lüks pastahanelerden birinde, genç, yakışıklı bir erkekle buluştu. Çok samimi konuşuyorlardı. Oradan kolkola, yakınlardaki bir eve gittiler. Ortalık kararmıştı.

— Eee?.

Etraf ıssızdı. Bir ağaca çıktım. Evin içini olduğu gibi görebiliyordum. Geniş bir divana yanyana oturdular. Bir şişe viskiyi yarıladılar. Bu arada, sarmaş dolaş dansettiklerini de söyliyeyim.

— Vay canına... Sonra?

— Sonra kucaklaştılar, öpüştüler. Karın soyundu, döküldü ve divana sereserpe uzandı. Adam da soyunmaya başladı. Tam bu işi bitirirken, elektriği söndürdü. Bu yüzden, daha sonrası için bir şey söyliyemem.

Karısından şüphelenen adam:

— Tüh, dedi. Gördün mü işi? Şimdi gene şüpheden içim içimi yiyecek, kesin bir şey anlıyamadık bu sefer de...

KAÇAN TREN

Müşteri, otel kâtibine, kendisini ertesi sabah 5,30 da uyandırmasını, trene yetişeceğini söylemişti. Gece erkenden yattı ve rahat bir uykudan sonra gözlerini açtı, saatine baktı: 5 e çeyrek vardı. Uyanık olmasına rağmen yataktan kalkmadı, dakikaları sayarak beklemeye koyuldu. Fakat saat 5 oldu, 5 i çeyrek geçti, 5,30 oldu. Kâtipten bir ses çıkmıyordu. Sonunda saat 6 olunca, adam öfkeyle yataktan fırladı ve:

— Hay alçak herif, hay, dedi. Bana treni kaçırttı.

KORKUSU YOK...

Genel Müdür, maiyetinde çalışan memurlara çok bilinen, soğuk bir fıkra anlatmıştı. Orada bulunanların hepsi kahkahalarla güldükleri halde, sadece bir memur gülümsemişti. Genel Müdür alınarak, biraz da hiddetle sordu:

— Siz neden gülmediniz?

Adam omuzlarını silkti ve:

— İki saat önce, istifamı bildiren mektubumu masanıza bırakmıştım, cevabını verdi.

haftanın fıkrası

FAŞİST DEDİĞİN...

İkinci dünya savaşından önce, Roma'da, faşist bir boksörle, Parisli bir boksörün maçı vardı. Maçın hakemi de faşist bir İtalyandı.

İlk ravundun başında, Fransız boksör, faşistin çenesine hızlı bir direk çıktı. Herifi kütük gibi yere yıktı. Hakem gayet ağır hareket ederek, yerde yatan hemşerisinin yanına sokuldu. Üzgün bir tavırla:

— Vah vah, zavallı Antonyocuğum? Bir... Bu Fransızlar da çok kaba insanlar... İki... Bir yerine bir şey olmadı ya, acele etme, biraz dinlen... Üç... Sonunda galip geleceğinden hiç şüphen olmasın... Dört... Bir faşist asla yenilmez, zaten partinin umdeleri de bunun ifadesidir. İtalya gözlerini sana çevirmiş vaziyettedir. Beş... Dinlen, nasıl olsa daha zaman var. Altı... Eh, artık bir gayret göstermelisin Antonyo, artık kalksan iyi olur. Yedi... Acele et, galip gelmen şarttır. Sekiz... Hadi be dostum, hadi kardeşim, gözünü seveyim Antonyocuğum. Dokuz... Yoksa on demeğe mecbur olacağım haa...

O esnada, İtalyan boksör yerinden fırladı. Fransızın iki bacağının arasına olanca gücüyle bir tekme indirdi. Neye uğradığını anlıyamıyan Fransız yere serilince, Faşist hakemin yüzü gülmüştü. Hemen koştu. Hızlı hızlı saymağa başladı:

— Bir, iki, üç, dört, be. beş da ha eden on. Antonyo nakavtla galip. Yaşasın Antonyo. Yaşasın İtalya... Yaşasın Duçe...

İÇİMİZDEN BİR KAÇI

SALİM BAŞOL'A

Bir hiciv yazmadan kısa, çok kısa
Başola gönülden selâm edelim
Duruşma başlasın açık olarak
Müdafiler hâzır, devam edelim.

★

YERLİ FÜZE

Böyle bir mahlûku paklamaz ahır
Hem keldir hem kördür üstelik sağır
Yediği naneyi koysak üstüste
Merihi geçer de Zühale varır.

★

YAŞAR KEMAL'E

İri kıyım bir adam romancılık faslında
«İnce Memet» diyorlar «Orta Direk» aslında.

OĞUZ CAN

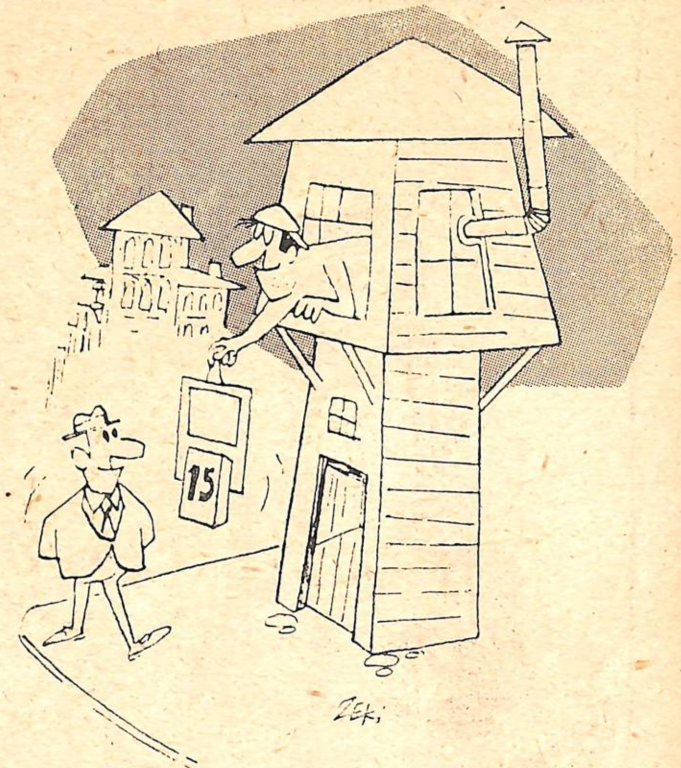

— HEMŞERİM BUGÜN AYIN KAÇI ŞUNA BAKIVER

NE VAHŞİ KURBAGALAR

Singapur'un bir mahallesinden geçen kanalda bir araya gelen yüzlerce kurbağa müthiş bir ölüm kalım savaşına tutuşmuşlar.

Amma da vahşi hayvanlarmış bu kurbağalar. Kanalın içinde harbi nereden öğrenmişler? Orada insan yaşamaz ki...

ÇAPKIN — UZUN ETME GİDİYORUM... AMA PİJAMA İLE GÜLÜNÇ OLMAZ MIYIM SOKAKTA...

PÜF NOKTASI

M. Samim Akay

İMTİYAZSIZ

Bizde taşıt araçları semtlerin servetlerine göre ayarlanmıştır. Örneğin, Şişliye işleyen arabalar gıcır gıcır, Eyup'a gidenler ise hurda.

Hele içindeki yazılar bir alemdir.

Araba kibar semtlerde çalışıyorsa içindeki yazılar şudur: «Lütfen arkadan binip önden ininiz..» İkinci sınıf yerlere gidiyorsa lütfen kalkmıştır. «Arkadan binip önden inin» Eğer tramvaya binecek olursanız aynen şu ihtarla karşılaşırsınız: «Arkadan bin, öne yürü, önden in.»

Sahi biz «imtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz...»

HAYAT UCUZLUGU

Ötedenberi bir hayat pahalılığı lâfı tutturmuş gidiyoruz. Yediden yetmişe hepimizin dilinde bu... Halbuki gerçeğin hiç de böyle olmadığı Sağlık Bakanının son açıklamasiyle aydınlandı.

Prof. Dr. Sayın Ragıp Üner verdiği bir demeçte: «Türkiyede şahıs başına Sağlık Bakanlığı bütçesinden 15 lira düştüğünü, İsrail'de ise bu miktarın 780 lira olduğunu» açıklamıştır.

Yâni hayatımızın ne kadar ucuz olduğunu görüyorsunuz ya...

M. Samim AKAY

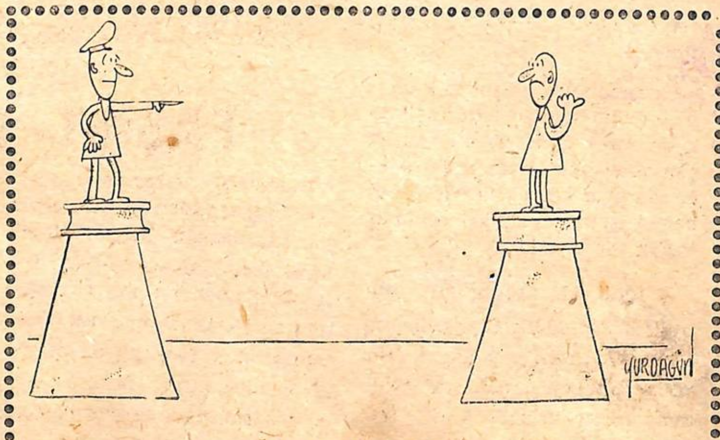

YAZISIZ

Cennette basamak basamak

YALÇIN KAYA

Kapının açılmasını bekliyor -bizim domuzu! dedi.

lardı. Sırtında rakamlar bulu - nan bir adam, yere arka üstü u- zandı. Güneş, adamın sivri bur- nunun gölgesini rakamlardan birinin karşısına düşürdü.

Sağdan soldan:

— Saat dokuz buçuk, hâlâ kapının açıldığı yok! dediler.

Başını lâcivert atkıyla örtmüş olan kadın:

— Daha müdür gelmedi zaar! dedi.

Arkasından hemen şunu ekle- di:

— Gelse, gelmese bana fay- dası ne?! Yediğim ekmek gibi biliyorum, beni cennete almıya- caklar. Çünkü o gelin olacak ka- rı kimbilir neler söyledi... Ah kardeşler, ah, başında olmıyan bilmez! Naletin yüzünden dün - yada rahat edemediğim yetmez miş gibi, şimdi de burada ede- miyeceğim.

Bir zil sesi duyuldu. Kapı a- ğır ağır açılmıya başladı. İnsan- lar, birbirlerini ezip tekmeliye - rek, tokatlayıp yumruklıyarak, küfürleyip yerden yere vura- rak, Allah ve din adına Allahsız- lık ve dinsizlik yaparak cenne- te saldırdılar.

Bir kısmı girdi; bir kısmı, gö- rünmiyen süzgecin deliklerinde takıldı kaldı.

Atkılı kadın da cennete gire- bilenler arasındaydı. Burası ze- min kattı. Süzgeçten geçenler birbirlerini tebrik ettiler. O ara- da hepsi, birinci kata çıkan merdivenin kapısı önüne biriki- yorlardı.

Lâcivert atkılı kadın:

— Bakalım bu ne zaman açıla cak? dedi.

Kendisine karşı acayip duygu lar besliyen bir delikanlı:

— Artık müdür geldi ya, hep- si birbiri ardınca açılır! dedi.

Delikanlı, aradaki büyük yaş farkına rağmen, bu atkılı kadını kollarına almak arzusuyla kıv - ranıyordu. Yaşlı kadın bunun farkındaydı ve o da karşısında- ki adale deposuna gizli bir yos- malıkla tatlı şeyler vadediyor - du.

— Açılmış, açılmamış, dedi ka dın, ben giremedikten sonra...

Delikanlı:

— Demin de öyle diyordun! dedi. Bak nasıl girdin!

Atkılı kadın, gelininden ötü - rü:

— Hınzır karı bilir işini! dedi. Burası cehennemi mumla aratır çünkü! Bir ay kalayım, dirim çıkar benim buradan! Bu rutu- bet, mahveder beni. Onun, ge- lin gibi, boynu kopsun!

Bir zil sesi daha... Birinci ka- tın kapısı açıldı.

Yine geçen geçti, kalan kal - dı. Atkılı kadınla delikanlısı da geçmişlerdi.

— A yavrum, bilmezsin sen

Yavrumu bir başka söylemiş- ti. Bir anne gibi değil de, bir sevgili gibi...

Delikanlı, göz namlusundan bir an için şehvet süngüsünü çı- kararak yerine şaşkınlık harbi- sini sokuşturdu.

— Demek bu kadar şey bir şey!

Kadın, delikanlıyı bir daha yavruladı:

— Ne diyorsun, yavrum!.. O- nun gibi bir tane daha yoktur. Hain, namussuz, reziiil!.. Bak

bir şeyini anlatayım da, anla: Eve ilk geldiği zamanlar etin yağlısını, yemeğin ağır tarafını önüme attırır dururdu.

— Demek o zamanlar iyiymiş. Ama sarımsağı gelin etmişler de, kırk gün kokusu çıkmamış!

— Ne iyisi yavrum, ne iyisi!.. İyi şey yapar mı o?!.. Doktor bana yağlı şeyleri yasak etmiş- ti.

— Ama belki o bilmiyordu.

— Hadi o zaman bilmiyordu, ya, söyledikten sonra?..

— Söyledikten sonra da yap- tı mı?

Atkılı kadın, delikanlının omu zuna dayanıp ağlamıya başladı. Vücut vücudeydiler. Delikanlı - nın omuzu ve bacakları, ateş et mekte olan bir makineli tüfek gibi titremiye başladı.

Kadın, yaşlı ve zayıf olduğu i- çin, daha fazla dayanamıya- rak:

— Yavrummm!.. diye inledi.

Sonra yalnız olmadıklarını ha tırlayıp:

— Sen benim dünya - ahret yavrumsun, yavrummmmm!.. dedi.

Delikanlı, dostlar alışverişte görsün diye sordu.

— Ondan sonra yine yağları önüne ittirdi mi?

— Daha kötüsünü yaptı: Ken di önüne çektirmiye başladı. Ha nımefendi yağından yiyor, biz şeyinden... O, kuvvetlensin, ku - dursun; biz geberelim!

Koşuşmalar ... Kapıda yalnız delikanlı takıldı. Yaşlı kadın, o- nu bırakmamak için geriye dön dü. Delikanlıyla başbaşa kal- mak uğruna birinci katın hava- sızlığına katlanacaktı.

Üçüncü katın kapısına yığı- lan kalabalık, yaşlı kadına ses- lendi:

— Hadi gelsene, ne duruyor - sun?! Az önce ne güzel girmiş- tin. Neden döndün?

Yaşlı kadın, delikanlıyı cı- lız elleriyle daha şimdiden par - çalamak için kendisini güç tu- tuyordu. Kalabalığa:

— Bir kuvvet beni salmıyor! diye cevap verdi. Birkaç adım girdim ama, sonra o kuvvet ge- riye çekti.

İkinci katın kapısı yavaş ya - vaş kapanıyordu. Az sonra öteki lerin gözünden kaybolacaklar, sevinçlerinden birdirbir oynıya- yacaklardı.

Az önce kendisini çeken kuv- vet, kapanmakta olan kapının aralığından onu dışarıya itiver- di

— Ne yaptın, yavrummm?.. diye inledi kadın.

Tekrar kapıya atıldı. Fakat geç kalmıştı. Aralıktan genç sevgilisinin gözleri görünüyor - du. Derken yalnız burnunu gör- dü. Kapı kapandı.

Atkılı kadın:

— Ben de böyle kapanacak- tım ona!.. diye sızlandı.

Anahtar deliğinden delikanlı- ya tükürdü:

— Aptaaal!.. Başka hiçbir şey yapmasam, çamaşırlarını yıkar- dım.

Karşıdan bir müddet ses gel - medi. Neden sonra kahkahalar- la birlikte bir «Hoşaaaf...» duyul du.

Yaşlı kadın:

— Eşek, hoşaftan ne ,anlar?!. deyip yürüdü.

Üçüncü katın kapısındakiler:

— Hadi koş sallanma!.. diye bağırdılar.

Bu katın kapısı da açılıyordu. Koştu.

Dördüncü kata geldiğinde a- yıldı:

— Yahu, ben neden birinci katta kalmadan. Anahtar deli- ğinden manahtar deliğinden ko- nuşurduk. Bunak karı, ne ola - cak!.. Yüz vermezse, vermesin, O zaman da hiç olmadı kızdırır, irtikamını alırdın.

Kendisini inceliyen (poğaçacı kılıklı) adama:

— Gelin değil, Allahın belâ - sıydı o!.. dedi.

Adam, kayıtsız:

— Ya öyle mi? dedi.

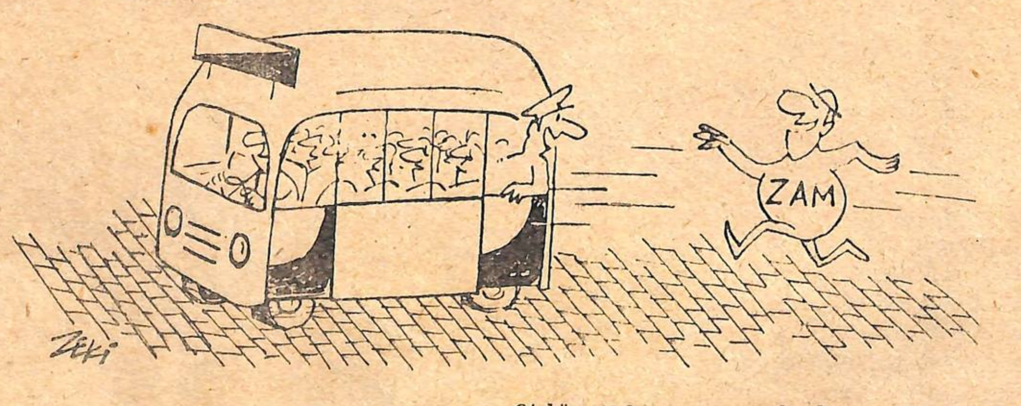

Otobüse 10 kuruş zam yapılacak. *(Gazeteler)*

— AĞIR OL GELEN VAR!..

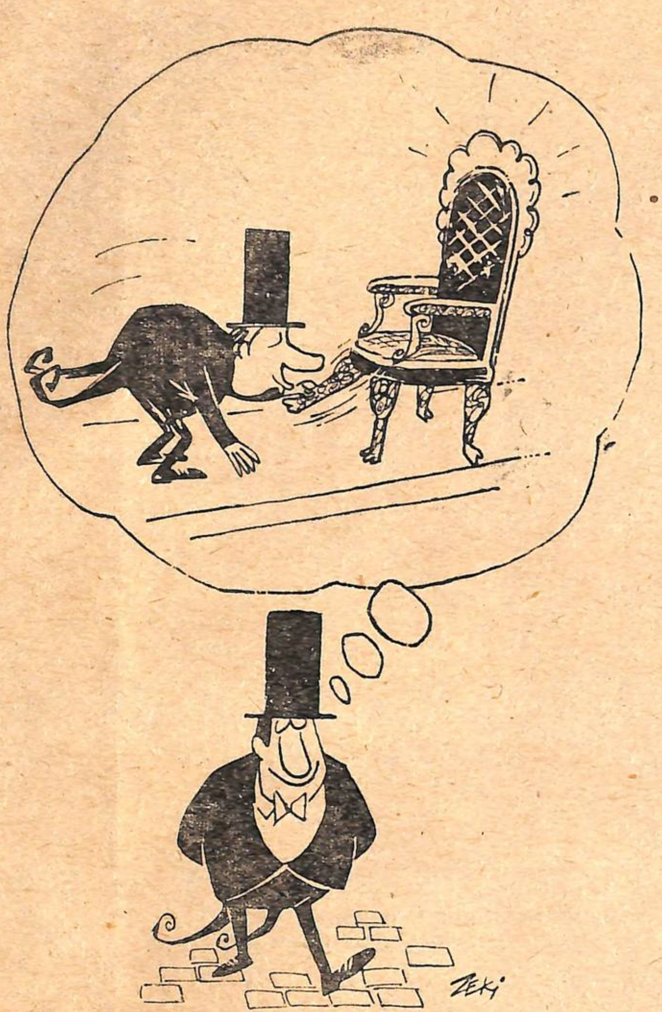

POLİTİKACININ BAYRAMI AŞMASI

— Safi inattı domuz! «Aç karnına şu içme, iştihan kapanır.» derdim, bu sefer tok karnına içerdi. Ben «Tok karnına su içilir mi!» deyince, o vakit de kalkar yemek arasında içerdi. Böyle inatçı, böyle aksi!.. Şimdi de niyeti, beni bu katta bıraktırmak. O zaman diyecek ki, «Ben adamı böyle ortada korum. Ne aşağıdasın, ne yukarıda» diyecek. Sonra «Ortada sandık, tepe tepe kandık!..» diyerek beni küplere bindirecek... Bilmez miyim ben o namussuzu!

Poğaçası kılıklı adam:

— Bilirsin! dedi, sustu.

Yedinci katın kapısında ümidini büsbütün kaybetmişti. Kendisiyle hiçbir yere takılmadan oraya kadar gelebilmiş birkaç kişiye:

— Hakkınızı helâl edin, ben burada kalıyorum! dedi. O karı, beni yedinci kata çıkartır mı! Kimbilir benim hakkımda neler söyledi? Şimdi ben burada kalacağım; o, yukarıki kattan bana lâzımlığını boşaltacak! Ne namussuzdur, ne vicdansızdır o!

Cennetliklerden biri:

— Yahu, dur bakalım hemşire hanım, dedi, belki oraya da çıkarsın.

Yaşlı kadın, başını salladı:

— Nerede o şans bende?!.

Beriki, pırasa bıyıklı bir adamdı. Kadına:

— Peki, çıkarsan ne yapacaksın? dedi.

— Kiiiim, ben mi?.. Rüyada görsem inanmam!

Atkılı kadın, yedinci kata girmiye muvaffak olmuştu. Üç kişiydiler. İki kadın, bir erkek.

Öteki kadınla erkek, sarmaş dolaş oldular. Atkılı kadının ağız kenarları aşağıya doğru sarkmıştı.

Adam, onun can sıkıntısına bir mâna veremedi. Atkısını çektirerek:

— Daha ne var, be hemşire? dedi.

Kadın, kayan atkısını düzelttikten sonra:

— Daha ne olsun, dedi, ben bu bacaklarla yedinci katta oturacak insan mıyım?!.. Düzde zor yürüyorum.. Namussuz gelin, ne olacak!..

Yalçın KAYA

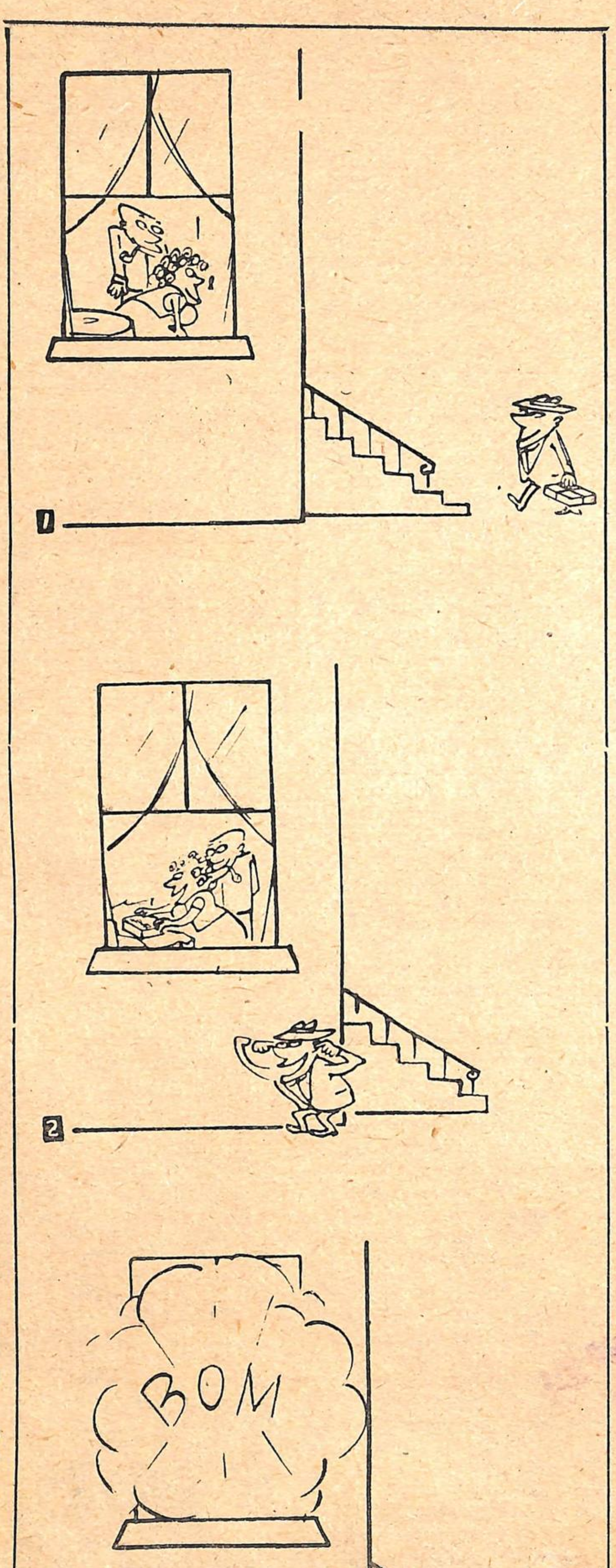

FISTIK
BONBON
BADEM EZMESİ
KARAMELÂ
AKID
LÂTİ LOKUM
Bayram Şekerleri !..
Şeker Bayramınız kutlu olsun..
ALİ ULVİ + BEDRİ + FE.

GÜNDE 130 TON BALIK DENİZE DÖKÜLÜYOR.

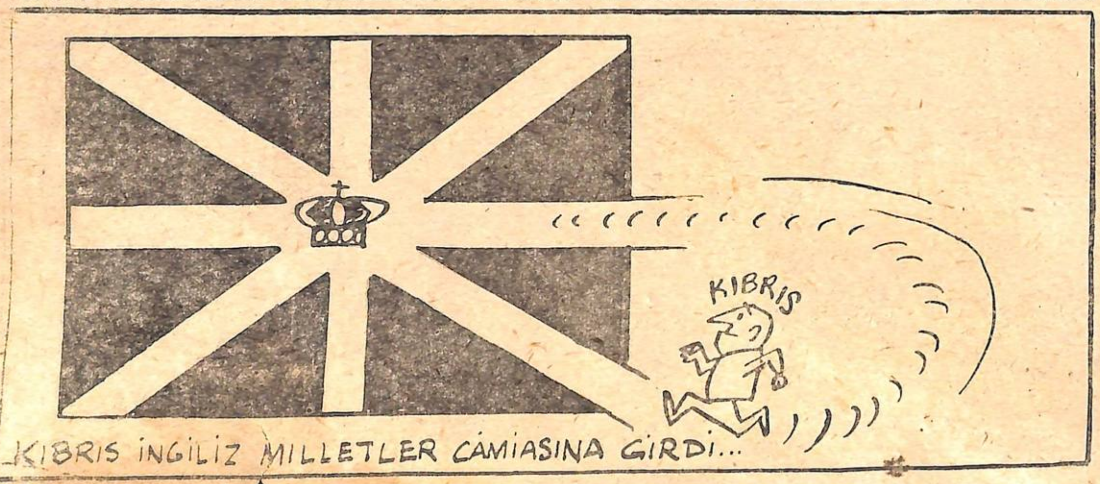
KIBRIS
KIBRIS İNGİLİZ MİLLETLER CAMİASINA GİRDİ...

EZAN ARAPÇA
OKUNM
– HANGİSİ KARIN

AMERİKAYI TÜRKLER KEŞFETMİŞ
AMERİKAN YARDIMI

LOHUSA
ŞEKERİ

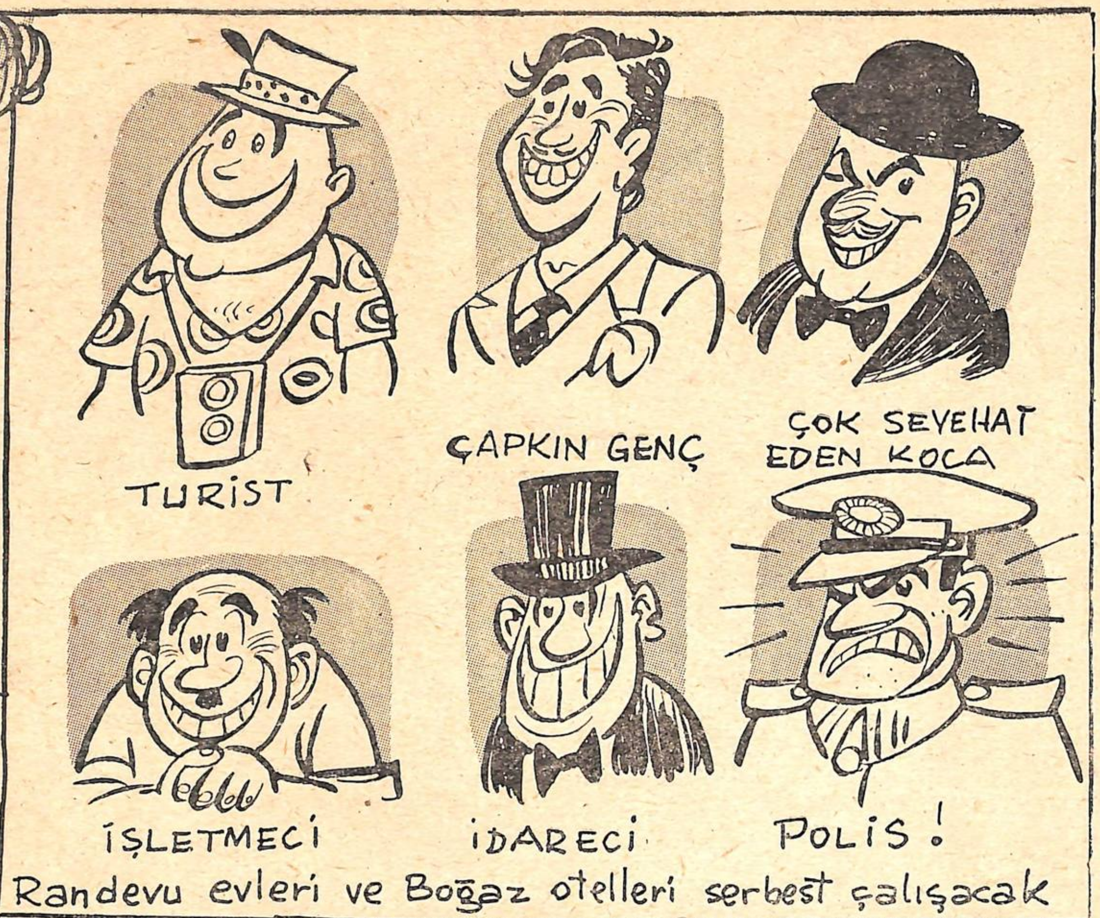
TURİST
ÇAPKIN GENÇ
ÇOK SEYEHAT EDEN KOCA
İŞLETMECİ
İDARECİ
POLİS!
Randevu evleri ve Boğaz otelleri serbest çalışacak

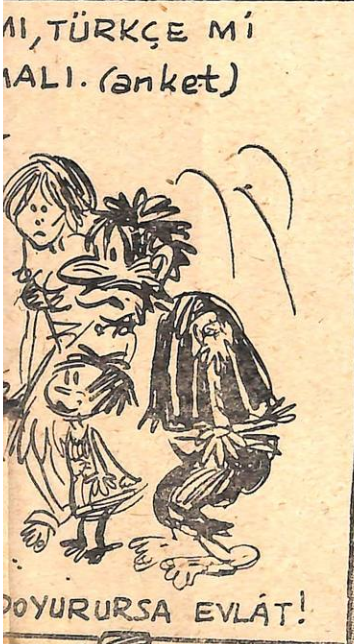
MI, TÜRKÇE MI
MALI. (anket)
DOYURURSA EVLÂT!

Brezilya'da bir hakem tabanca kullandı...
BİZİM HAKEM

Gümüşpala demecinin yanlış anlaşıldığını söyledi.
— GALİBA PALAYI TAŞA VURDUK

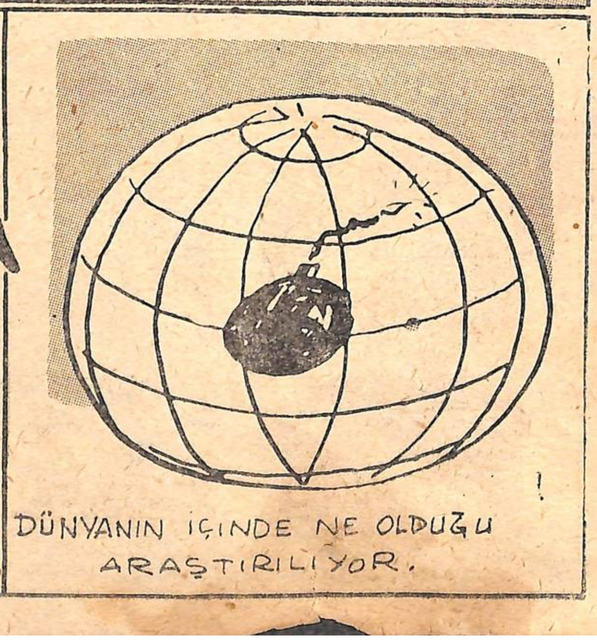
DÜNYANIN İÇİNDE NE OLDUĞU ARAŞTIRILIYOR.

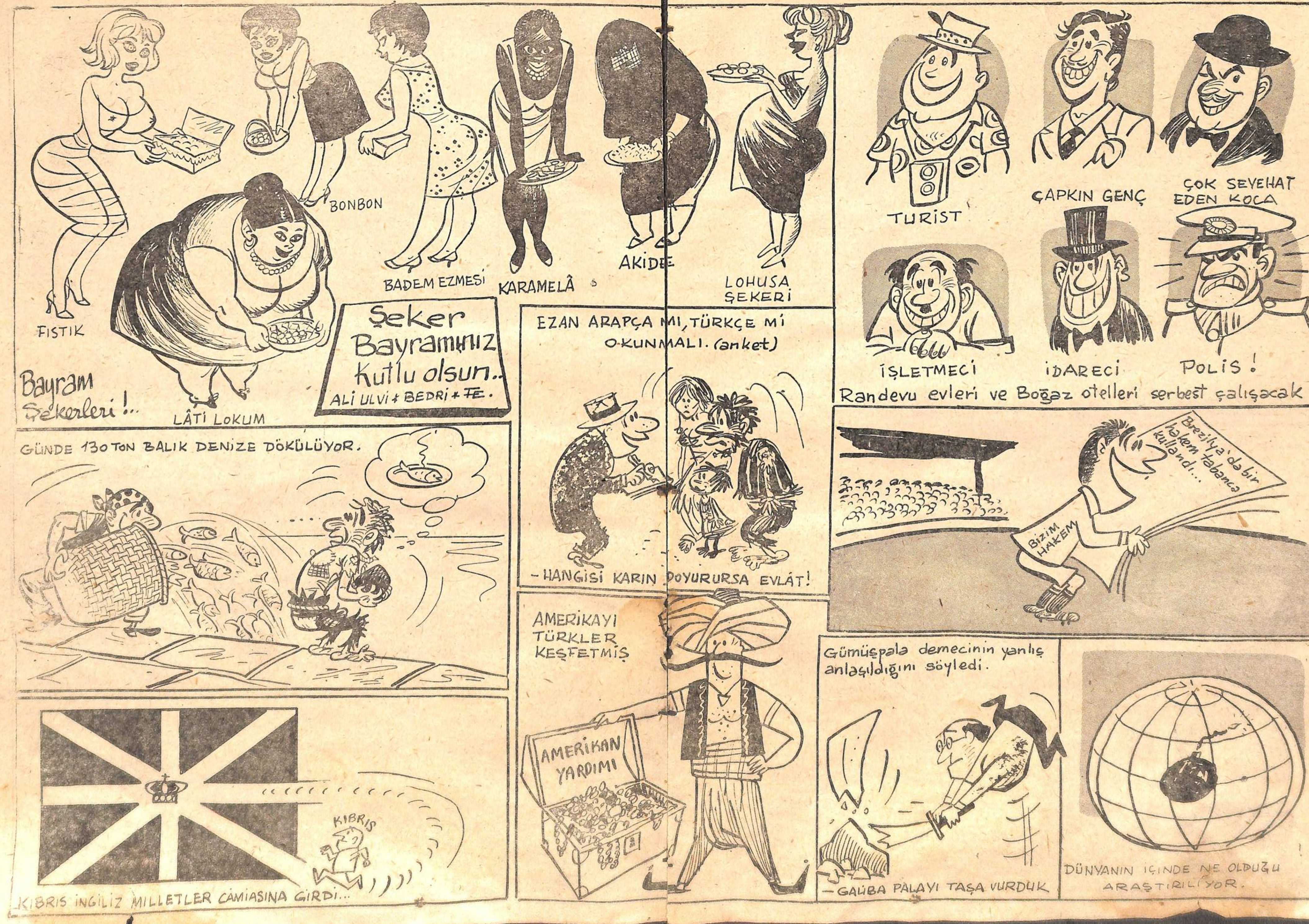
FISTIK
BONBON
BADEM EZMESİ
KARAMELÂ
AKİDE
LOHUSA ŞEKERİ
LÂTİ LOKUM
Bayram Şekerleri!..
Şeker Bayramınız kutlu olsun..
ALİ ULVİ + BEDRİ + FE.
GÜNDE 130 TON BALIK DENİZE DÖKÜLÜYOR.
KIBRIS
KIBRIS İNGİLİZ MİLLETLER CAMİASINA GİRDİ...
EZAN ARAPÇA MI, TÜRKÇE Mİ OKUNMALI. (anket)
- HANGİSİ KARIN DOYURURSA EVLÂT!
AMERİKAYI TÜRKLER KEŞFETMİŞ
AMERİKAN YARDIMI
TURİST
ÇAPKIN GENÇ
ÇOK SEYEHAT EDEN KOCA
İŞLETMECİ
İDARECİ
POLİS!
Randevu evleri ve Boğaz otelleri serbest çalışacak
Brezilya'da bir hakem tabanca kullandı...
BİZİM HAKEM
Gümüşpala demecinin yanlış anlaşıldığını söyledi.
- GALİBA PALAYI TAŞA VURDUK
DÜNYANIN İÇİNDE NE OLDUĞU ARAŞTIRILIYOR.

anlayana Sivri Sinek saz...

Mark Twain

Yılda bir veya iki defa garip bir mektup alırım. Mektubun gerek dış görünüşü, gerekse içinde yazılı olanlar değişmez. Mektubu her alışımda şaşırırım, ne yapacağımı bilemem. Aslın - da, bu mektup, bir lokomotifi gördüğüm hissini uyandırır. «Bin defa gördüğüm bir şey» di ye düşünürüm. Kayıtsız kal - mam gerektiği halde yapamam. Mektubun etkisi yamandır, a - mansızdır. Varlığı akıldışı bir şeydir. Olmaması, yazılmış olmaması gerekir ama, gene de yazılmıştır işte.

Söz konusu mektuplardan bir tanesi cebimde. Onu yayınlamak arzusundayım. Ne zararı var bunun? Yazan kadının yıllarca önce ölmüş olduğu muhakkak... İsmini, adresi - yani yeryüzündeki adresini - gizli tutmak şartıyla bu mektubu yayınlarsam, ruhunun bundan incinmi - yeceğine eminim. Üstelik, mektuba karşılık yazdığım cevabı da yayınlıyacağım. İşte, meçhul kadının - sizlere meçhul kal - ması gereken demek istiyorum - mektubu:

«Sayın bay,

Size bir mektup yazarak, kendisine yardımcı olmanızı dile - yen kadının kişiliğini öğrenir - seniz, buna çok şaşıracağınız muhakkak. Belleğinizi yoklayın, 62 veya 63 yıllarına kadar geri dönün. (Humboldt) maden - lerinde bulunduğunuz zamanı düşünün. O sıralarda, madene giden yolun yarısında, bir barakada, Glagett ve Oliver'le birlikte oturuyordunuz. Evinizin damı yelken bezindendi ve bir gün, bir inek bu damı delmiş - ti Romanlarınızdan birisinde bu olayı anlattınız. Amcam Simmons, bu olayı gayet iyi hatırlar. O sizin barakanızdan daha iyi yapıda, Dixon, Parker ve Smith'le beraber oturuyormuş. Evin iki odası varmış. Birisi mut fak, diğeri yatak odası olarak kullanılırmış. Çevrenin en iyi evi buymuş. Onaltı yıllık bir hikâye. Uzak bir geçmiş... Ben, o tarihde 14 yaşında bir kızdım. Sizi hiç görmedim, bunun nedeni de (Washoe) da oturuşumdur

Ancak, amcam Simmons, size arada sırada rastlarmış. Kocamı tanımazsınız. O, sizin ayrılışınızdan sonra oraya gitmiş. Bekârlığı sırasında, sizin bir za - manlar yaşadığınız barakada o- turmuş. oranın fotoğrafını çekmek için bir fotoğrafçı olmadığına yanıp yakılırdı. Sonradan, (Hal Clayton) madeninde yaralanmıştı. Kayaları atmak için dinamit yerleştirmekle görev - liymiş. Alabildiğine koştuğu halde, gene de zamanında uzaklaşamamış. Belki de yeteri kadar uzağa gidememişti. Patlamanın etkisiyle havaya fırlamış, o aralık oradan geçen bir kızılderili - nin üstüne düşmüş. Haftalarca ölüm döşeğinde yatmış. Fakat şimdi tamamen iyidir.

Girişim belki biraz uzun sürdü. Bunu, kendimi tanıtmak için yaptım. Benden, rica etti - ğim yardımı esirgemiyeceğinize eminim. Yazdığım bir kitap için yardımınıza ihtiyacım var. Bu kitap, bugüne kadar yayınlanan kitapların çoğu kadar ilgi çekici olmaktan başka bir değer taşımıyor. Ne yazık ki, edebiyat dünyasında tanınmış değilim. Bunun ne demek olduğunu benden iyi bilirsiniz. Eh, tek çıkar yol da, yetkili bir kimsenin (sizin gibi), kitabımın lehinde bir çift söz etmesi. İsmini vereceğiniz dürüst, ciddî bir kitapçıyla anlaşmaya hazırım. Kita - bın sağlıyacağı gelir bakımın - dan bir anlaşmaya hazırım.

Bu sırrı, eşimden ve ailemden habersiz olarak açıklıyorum. Kitabım yayınlanırsa, onlara bir sürpriz olacak Eserimle ilgilenmenizi şiddetle arzu ediyorum Aklınıza gelen bir kitapçıya yazacağınız mektup, beni sevindirecektir. Kitapçıları bizzat dolaşmanız ve sonucunu bana bildirmeniz iyi olur.

Saygılarımı sunarım efendim...»

Kolayca tahmin edeceğiniz gi bi, bu mektubun Amerika sınırları içinde, hemen her yönde gönderilen binlerce benzeri vardır.

Tanınmış tacirler, demiryolları direktörleri, imalâtçılar, ser - mayedarlar, milletvekilleri, ya - zarlar, bu mektuplardan bir çoğuna hedef olur.

Giriş daima aynıdır: «Beni ta nımazsınız ama, yakınlarımdan birisini bir zamanlar tanırdı nız!

Eh, bu durumda size düşen nedir? Mektubu gönderen kimse yi kırmak istemezsiniz. Buna meydan vermemek için her çareye başvurursunuz. Gene de işin içinden sıyrılamazsınız. Sonunda, benim yazmış olduğum gibi bir cevap döktürürsünüz.

CEVAP

«Kitapçılardan (H) yi iyi tanırım. İyice düşünüp taşındıktan sonra, fikrinizde hâlâ direti yorsanız, hakkınızda konuşmak üzere gidip onu görürüm, bayan. Ancak, bu konuşmayı şimdiden tahmin ediyorum. Şöyle olacaktır:

O sorar:

— Eserde ilgi çekici ne bul - dunuz?

— Bilmem. Eseri görmedim ki

— Şimdiye kadar kitaplarını hangi kitapçı basıyordu?

— Bunu da bilmiyorum.

— Yani ilk eseri mi?

— Öyle olacak.

— Kitabın konusu nedir?

— Bilmiyorum.

— Okudunuz mu?

— Hayır.

— Yaa? Bu bayanı çoktan mı tanırsınız?

— Hiç tanımam.

— Allah Allah... Pekl, kitabıyla niçin ilgileniyorsunuz?

— Bana mektup yazdı. Bir kitapçı bulmamı istemişti.

— Hımm. Neden doğrudan doğruya bir kitapçıya başvurmuyor da, size yazıyor?

— Yardımım olacağını düşünmüş herhalde?

— Tuhaf şey. Bizim işimiz za ten kitap basmak. Bize gönderi

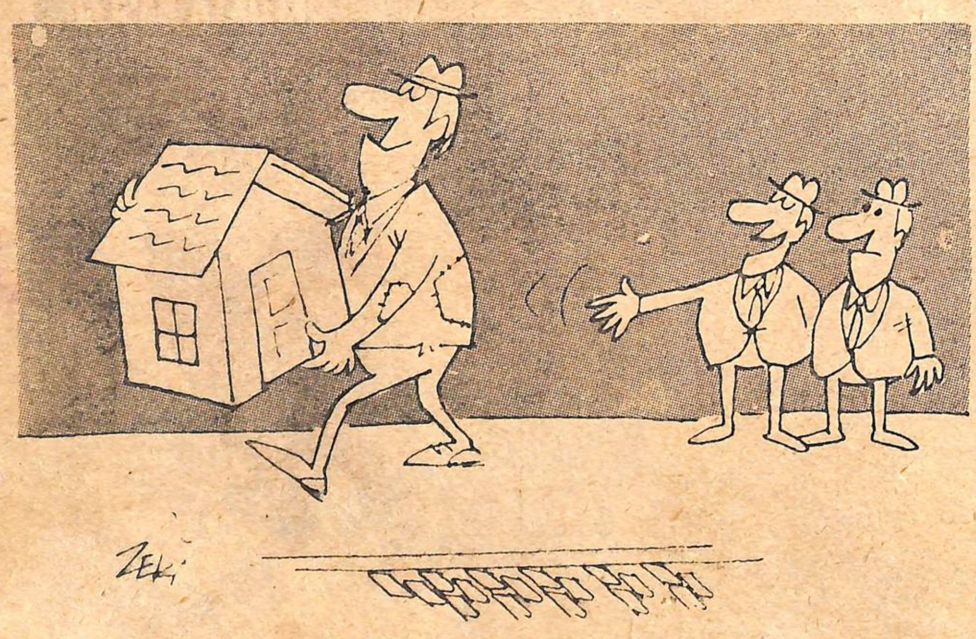

Dar gelirliler mesken sahibi olacaklar. *(Gazeteler)*

— DAR GELİRLİ GALİBA MESKEN SAHİBİ OLMUŞ.

len eserlerin hepsini inceleriz. Basılmaya değenleri basarız. Tanınmış bir imza şart değil. Yeter ki değeri olsun. Neyse, sizi tanımadığı halde niçin yardımınızı istiyormuş?

— Amcasını tanırım.

— Amcasını mı?

— Evet.

— Hayret. Demek tanıyorsunuz? Amcası da edebiyatla ilgili mi?

— Hayır. Madenlerde oturduğum sırada, arada sırada bana rastlarmış da... Sonra, amcasının arkadaşlarından bazılarını da tanıyorum. Kocasını tanımama da ramak kalmış. Günün birinde, bir infilâk sırasında havaya uçmuş ve yakından geçen bir kızılderilinin üstüne düşmüş.

— Dinamitin asıl zararı kızılderiliye olmuş desenize?

— Bilmiyorum. Mektupta işin bu tarafı yazılı değil.

— Eh, bu mükemmel işte. Kadını tanımıyorsunuz, yazısını okumamışsınız, dinamitin patlayışı ile, kocasının mı, yoksa kızılderilinin mi daha fazla zarar gördüğünü de bilmiyorsunuz. Kitabın değeri hakkında ileriye sürebileceğiniz bir delil yok.

— Amcasını tanıdığımı, yani arada sırada bana rastladığını unutuyorsunuz?

— Doğrusu, bir kitap hakkında fikir verebilmek için mükemmel bir şey. Amcasını tanıdığınızı da kadın mı yazıyor?

— Evet.

— Yani siz hatırlamıyorsunuz? Şu halde, onu tanıdığınızı nasıl söyliyebilirsiniz?

— Bilmem ki. Yani gerçekten biraz garip bir şey...

— Anlaşıldı, size bir şey soracağım. Sizin vaktiniz değerli midir?

— Hayır. Daha doğrusu pek değil.

— Şunu bilin ki, benim vaktim değerlidir, dostum.

Azizim bayan. Gidip kitapçı ile görüşseydim ne olacaktı, görüyorsunuz. Bana her halde bu sualleri soracaktı, ben bunlara cevap vermeğe çalışacaktım. o beni şaşırtacaktı ve son müdafa hatlarıma kadar püskürtecekti, sonunda, kesin hiç bir neticeye varamıyacaktık. Size faydalı olmak isterdim: Fakat görüyorsunuz ki, kitapçılar amcalara ve buna benzer şeylere hiç kulak asmıyorlar. Bu düşünceler onlara tesir etmiyor. Üzerlerinde hiç nafiz olamıyor. Onlar kendilerine sunulan kitabın safi değerinden başka bir şeyle alâkadar değiller. Yeni ve dikkati çekici her eseri merakla alırlar, dikkatle tetkikten geçirirler, nereden geldiğine, müellifin kim olduğuna asla bakmazlar. Müsveddenizi gelişi güzel bir kitapçıya gönderiniz, her işini bırakıp derhal tetkik edecektir. Buna emin olabilirsiniz.

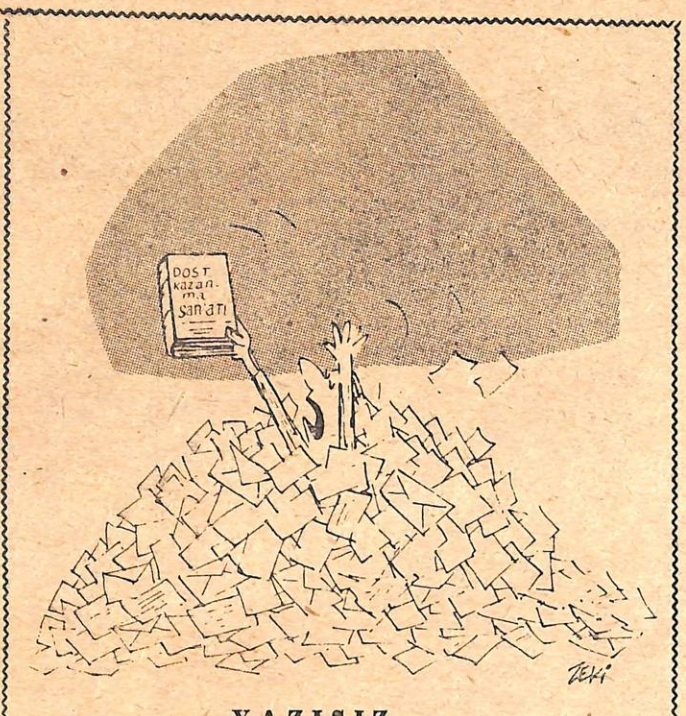

YAZISIZ

TURİZMİ NEREDEN BİLSİN?

Basın Yayın ve Turizm Bakanı Cihat Baban Herekedeki turistik siteyi gezmek istemiş, fakat kapıcı tarafından içeriye alınmamış. Ancak bakan tesadüfen karşılaştığı bir Amerikalının yardımıyla siteye girebilmiş. Hani şu memlekette Amerikalı olarak doğmak varmış. İşte bu hususta gazetecilere dert yanan sayın Cihat Baban:

— Siteyi bizzat gezmek istedim, fakat sokulmadım. Turizm bakanı turistik bir siteyi gezemiyor, ne hazin vakıadır bu demiş.

Ondan sonra da kalkar turisler niçin bizim memlekete gelmiyor, diye kara kara düşünürüz.

Bakanını tanımıyan turistik bir site, turizmi nerden bilecek?

seçme saçmalar

★ Eski sevdaları attım derine,
Dalgıç

★ Balkan şehirlerinde geçen çocukluğum
Muhacir

★ Takdire ne çare.
Takdir Komisyonu

★ Ben kendim pek ciddi rolleri yaparım.
Yerli Film artisti

★ Artık havalar açtı.
Terbiyesiz!..

★ Bir tertipde bana hazırla.
Mürettip

★ Dünya öküzün boynuzu üstünde durur.
İnek

★ Maden suyu için.
Maden mühendisi

★ Allah akıl dağıtırken neredeydin.
En arkadaydım

★ Bana biraz ümit vermez misiniz?
Ümit Deniz

★ Nedamet belki hüsranı boğabilir, fakat senin asıl vazifen vakit geçirmeden polise telefon etmektir.
Komser Hakkı

Meşhur Sanatkârları TANIYALIM!

Tanıtan: SUAVİ SUALP

ADNAN CENK

Şimdiye kadar gelmiş geçmiş ve geçecek eleştirmecilerin içinde Allah için en önemlisi olan Adnan Cenk 1/2/1917 de Beyazıt Şair Hamdi Bey sokak No. 12 de doğdu. Babası sert tabiatıyla tanınmış Şiddetli Kazım beydi. İlk eğitimini Sen Sabastian Gregory Sübyan Frerler okulunda yapan Adnan henüz altı yaşındayken altı dili su gibi konuşuyordu.

Daha o çağlarda her şeye karışması ve ukalâlık taslaması, istidatlı yavrunun ilerde çok hızlı bir eleştirmeci olacağını memleket sanat çevrelerine müjdeliyordu.

On yaşında Paskal'ı, oniki yaşında Bodler'i, onyedi yaşında alt kattaki kiracının kızı Neri - man'ı etüd etti ve ilk eleştirisini (Böyle köfte mi olur?) eseriyle takdim etti.

Küçük Adnan ilerliyecekti, buna hiç bir edebi çevre mani olamazdı. Zaten kimsenin de olduğu yoktu.

Adnan yirmi yaşına geldiği zaman Hüsnü Tevfik'i eleştirdi ve bu yüzden epeyce hücuma uğradı. Artık bütün konser ve tiyatrolarda sık sık görülen Adnan Cenk, zehir gibi yazılar yazıyor, sanatçıların mostrasını bozuyordu. Bir gün Pergünt üzerine döktürdüğü bir eleştir - me yüzünden Şen Sahne Tiyatrosu kapanmak zorunda kaldı; ve tiyatro sahibinden Lebon'da kıyak bir mariz yedi. Fakat yılmadı, zira bilgisine güveniyor - du.

İşte bu suretle bu yıla kadar gelen Adnan Cenk sanat çevrelerinin bir numaralı eleştirmeci si oldu.

Üstad beğenmediği esere fena vurur. Hiç merhameti yoktur. Onu konser salonunda gören sanatçıların sahnede âdeta dilleri tutulur. İonesco'yu Bekket'i İzzet'i, O Neille'yi iyi etüd etmiştir. Grameri, çarpmayı, bölmeyi iyi bilir.

Adnan Cenk'in bütün bunlardan başka en orijinal tarafı hiç bir eleştirmeye gelmez, derhal bozulur. Şimdi size onun sanat antalojisine geçmiş en önemli eleştirmesini sunuyorum.

GÖRÜNEN KÖY

Yargıç, tanığa sordu:

— Sanığa bir otobüsde rastladığınızı, onun sarhoş ve kumarbaz olduğunu söylüyorsunuz?

— Evet efendim.

— Peki, onu içerken gördünüz mü?

— Hayır.

— Kumar oynarken?

— Hayır.

— Şu halde sarhoş ve kumarbaz olduğunu nereden çıkardınız?

Tanık:

— Aman efendim, dedi. Bunu anlamıyacak ne var? Sanık, biletçiye para yerine mavi bir fiş verdi ve 1 doların üstünü istedi...

KARŞILIK

Bir dostundan bir hayli mikdarda para alacağı vardı. Defalarca yazmasına rağmen, borçlu dostundan metelik alamayınca, 3 yaşındaki oğlunun fotoğrafının arkasına şu satırları yazdı: «Parayı göndermenizi istemem, oğlumun sıhhatiyla ilgilidir.»

Birkaç gün sonra cevap geldi. Zarfın içinden son derece güzel, çok şık bir kadının fotoğrafı çıkmıştı. Bu fotoğraf arkasında, «Benim de parayı gönderemeyişim, metresimin masraflarıyla ilgilidir» yazısı okunuyordu.

Hamlet Böyle mi Oynanır?

HAMLET BÖYLE Mİ OYNANIR?..

"Bu yazı 23.3.1960 da Yeni Acun gazetesinde çıkmıştır."

Dün gece beleş bir bilet bulup Hamlet'i seyretmeye gittim. Gitmez olsaydım. Oraya gideceğime evde oturup Lambersin (İki Kazık) ını okusaydım daha iyi ederdim.

Son zamanlarda tiyatrolar - da Hamlet'i ve Şekspir'i iyi anlayan kalmadı. Bu bir expolition de scen olabilir. Aristomales'in «Trajedya» sını okumayan bir aktör, çıkıp Hamlet oynarsa böyle olur. Ne haber?

Bir kerre trajedilerde perde yukardan aşağıya, pardon aşadan yukarı açılmaz. Bu oyuna bir tremple vermez (ne ver - mezmiş.) Herkesin bildiği hamlet kadrosu kaç kişidir? Tam 35 kişi değil mi? Yanıldınız bu oyunda 37 kişi. Neden mi? Çünkü bu Hamlete ilâ - veten iki asker fazla koymuşlar. Neyse bu bir kadro veya bordro meselesidir diyelim. Ya hamlet rolünü oynayan Ahmet Uyur! eser canlı olsun diye amcasını babadan kalma kaması ile değil tabanca ile öldürdü, programda böyle bir şey yoktu. Sonra kraliçeyi oynayan Ayşe Nimetin elinde transistörlü bir radyo ile do - laşması lâubalilikti. Böyle bir kötü kadından başka ne beklenir onun hem diksiyonu hem de firiksiyonu bozuktu. Şimdi gelelim Ofelya rolünü oynıyan Hicrana.

Kilosu yeterli olmadığı halde bu rolün altından çok kolay kalktı ayrıca ikide birde gidip süflör'e tekme atması, fena değildi, sonra pencereden bakıp (Ah Hamlet sen Danimarkanın en kıyak erkeğisin derken hakikaten iyiydi. Zaten Hicran güzel oynar.

Metoransende piyes altı perde 25 tablo olduğu halde tablolardan ikisi eksikti, her - halde asmamışlar. Bunu da affetmem.

Hamlet (To Be Or Not To Be) derken yanlış söyledi olmamak yahut olmak dedi; orası da olmadı...

Sonra bana sert yazar diyorlar (2h) kalemle bundan yumuşak yazılmaz. Şimdi gelelim eserin can damarı olan mezarcı sahnesine.

Yahu bu herifler hiç mi lâhit, hiç mi mezar görmemişler Ofelya gömülürken aşir okuyan hafızlara abisi birer lira verdi ki bu bir asılzadeye yakışmaz. Fakat mezarcıyı oynayan Mahmut Gömeri (takdir ettim, cesedi öyle mânalı gömdü ki aldığı 20 kâğıdı haketti.

Şimdi Hamleti oynayan Ah - met Uyur'a son tiradını hatırlatayım da bir daha doğru oynasın:

«Ey şu toprakların altında gayet mütebessim yatan Ofel - ya sana yapılan bütün bu şatafatlı cenaze töreninin parasını toslayan abin olacak ineği şimdi düelloda kalbura çevirmessem bana da Hamlet demesinler. Ey en masum bâkire Ofelya, gel de şu kalbimin atışlarını dinle ve bende ne natura varmış gör, ey alçak me - zarcı güzel Ofelyaya birinci sınıf lâhit açacağın yerde bizi boğuntuya getirip üçüncü sı - nıf bir mezar açmakla ayıp ettin. Şimdiye kadar ailemden tam altı ölü onbeş yaralı ver - miş bulunuyorum. Gel Leartes denilen köpoğlu şu hiç de bir ümidi kalmamış Hamlete hamle et te boyunu görelim, çek kılıcını. Şuna emin ol ki kanım (A) gurupundandır. Gel beni öldür de bu üç saattir milleti uyuttuğumuz oyun bitsin ve biz de gidip Bahçeli de iki tekimizi atalım.»

Yazımı burada bitirirken bu ara bir söz edeyim.

Hamlet gayet kötü oynandı. Ben Paris'te iken daha güzel oynanmıştı.

Şunu unutmayın ki sanat öyle kolay bir şey değildir...

VİTES MAH-MUT
OĞUZ
ÇOK SEVGİLİ KEDİMİ ŞERİFİN BİRİ TEMİZLEMİŞTİ.. BU YÜZDEN BÜTÜN ŞERİFLERDEN NEFRET ETTİM.. HEPSİNİ NALLAMAĞA KARAR VERDİM.. ELİMDEN YALNIZ SEN KURTULMUŞTUN...
FAKAT SENİN DE SON SAATİN ÇALDI (GUGUK GUGUK)
son saat guguk luymuş...
OF... YAPAMIYACAĞIM.. BANA SEVGİLİ MERHUM KEDİMİ HATIRLATIYORSUN!
SEN HİÇ SOPA YEMEMİŞSİN ANLAŞILAN!
ŞAP
ŞAP
ŞAP
zaten kadının sırtından sopayı karnından sıpayı eksik etmemiş!
İ.A.
ŞİMDİ YAPTIKLARININ CEZASINI VERİYORUM SANA ...SENİ FASTGUN KASABASINA ŞERİF YAPTIM!
OH YAPMA!
EYVALLAH ŞEĞİF ABLA!
ÜHÜÜ HIÇK HIÇK!
BİTTİ
KIZ- ANNEMLE BABAM EVDE YOKLAR.. BUYURUN GİRİP BEKLEYİN ...BİR İKİ AYA KADAR DÖNERLER....
SEVGİLİ OKURLARIMIZ BÖYLECE BU İŞKENCEDEN SİZLERİ KURTARIYORUZ.. KAHRAMANLARIMIZ ÇAKAR ALMAZLARINA ATLADILAR VE CEHENNEMİN DİBİNE KADAR YOLLARI VAR!
-BAYRAM ZİYARETÇİLERİMİZ GELİYOR!!!
KUM
KUM
KUM

— VALLAHİ BENİM DEĞİL KARICIĞIM, GÜNEŞ BANYOSU YAPSIN DİYE BIRAKMIŞLAR GALİBA.

ÖRNEK AİLE

Kızın babası, müstakbel damadına kızını öğüyordu:

— Şarkı söyler, piyano çalar, resim yapar, Fransızca, İngilizce, İtalyanca bilir, gayet iyi dans eder. Onun üzerine briç, poker, bezik oynıyan yoktur. Aklı politikaya da yatar. Tiyatroya, sinemaya çok meraklıdır. İyi tenis oynar ve ata biner. Ya siz?

Genç adam boynunu büktü:

— Lüzumu halinde biraz yemek, pişirmesini, sökük dikmesini ve çamaşır yıkamayı bilirim, efendim.

BELLİ OLMAZ Kİ...

Kamarotlardan birisi, geminin seferi sırasında kaptanın yanına geldi ve:

— Kaptan, dedi. 11 numaralı kamaradaki yolcu sizlere ömür.

— Yaa?... Öyleyse, bu gece herkes yattıktan sonra onun odasına girersin, cesedini bir örtüye sarar ve kimseye göstermeksizin güverteye çıkarıp denize atarsın. Diğer yolcuları telâşlandırmanın lüzumu yok.

Kamarot, «Peki» diyerek gitti.

Ertesi sabah, kaptan onu çağırttı:

— Dediğimi yaptın mı? diye sordu.

— Yaptım efendim. Yalnız, bir hayli güçlük çektim. Adam beni fena halde uğraştırdı. Debelenip durdu, bir yandan da «ben ölü falân değilim» diye bağırıyordu.

Kaptan şaşırmıştı.

— Yahu sen deli misin? diye bağırdı. «Ölmedim» diyen adam, çuvala konup denize atılır mı?

Kamarot, ellerini iki yana açtı. Boynunu bükerek cevap verdi:

— Bu yolcunun Marsilyalı olduğunu biliyordum kaptan. Marsilyalılar çok yalancı olurlar, siz de duymuşsunuzdur. Eh, onun sözlerine inanmak da caiz değildir diye düşünmüştüm...

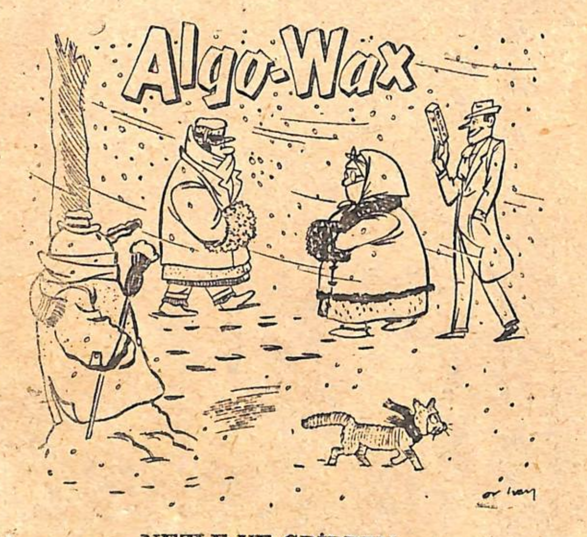

NEZLE VE GRİPTEN
KORUNMAK İÇİN
ALGO - VAKS

yabancı Karikatürler

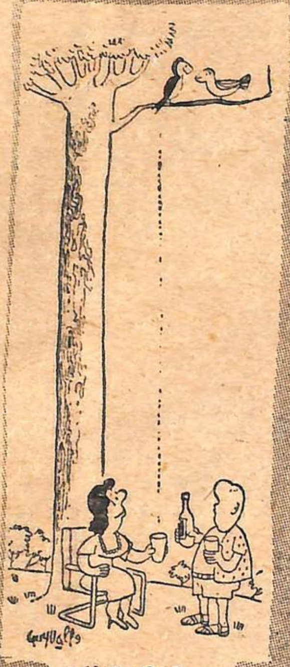

YAZISIZ !

— GÜRÜLTÜ ETME KARICIĞIM BALIKLARI ÜRKÜTÜYORSUN !.

— YİNE ŞANSLIYIZ KARICIĞIM GÜVELER ASKILARI YEMEMİŞ !.

YAZISIZ !

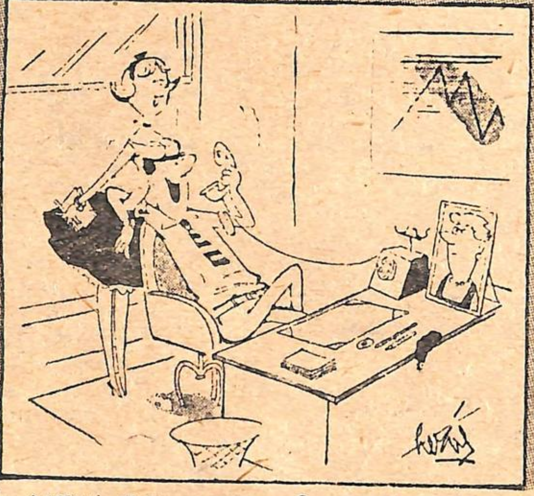

— YENİ SEKRETERİMMİ ? OO, BAŞIMIN ÜSTÜNDE YERİ VAR !.

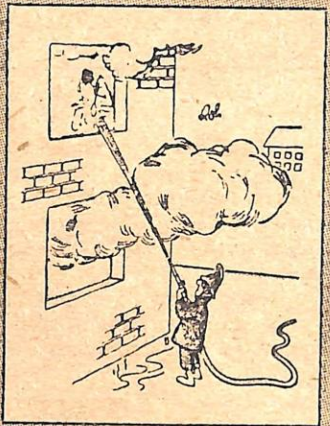

YAZISIZ !

— ZANNEDERSEM BU SEFER MUHAKKAK EVLENECEKTİR !.

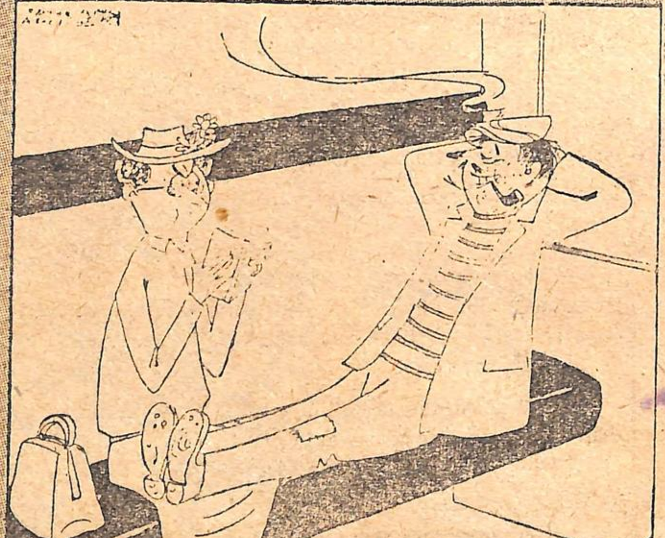

— SİZİ RAHATSIZ ETMİYORUM YA ?..

Bayan Döviz

AZİZ NESİN'in büyük romanı

Tefrika No. 18

Muzaffer penbe renkli, oluklu sütuna sırtını dayamış, bıyıklı adamın arkasından bakıyordu. Yanına kendi yaşında bir adam gülerek sokuldu:

— Sinirlendiniz galiba, dedi. tanıyor musunuz?

— Kimi?

— Şimdi konuştuğumuz adam sinir ilâcı bir heriftir.

— Gerçekten öyle. Ne diyor, hiç anlamadım. Kadın diyor, kız diyor, nâmahrem diyor. Ne dediği hiç anlaşılmıyor.

— Anlaşılmaz.

Güler yüzlü genç, Muzaffer'in koluna girdi. Birlikte yürüyerek salonun dip ucunda tahta yere geldiler.

— Bu adama bay bıyık derler. Muzaffer güldü.

— Çok güzel lakâp bulmuşlar, dedi.

— Bu adamla benim de başım belâya girmişti de... Bir şey içmez misiniz? İsterseniz pavyona inelim de...

— Hayhay...

Pavyona indiler. Delikanlı kendini tanıttı:

— Recai Sener...

Muzaffer de kendini tanıttı. Bar'da oturdular.

Yakışıklı bir delikanlı olan Recai anlatmaya başladı:

— Paris'ten yeni gelmiştim. Altı yıl dışarda kaldığım için, sosyetenin yabancısı olmuşum. Bir sürü tanımadığım adamlar türemiş. Bizim sosyete böyle acaip bir sosyetedir. İki üç yılda bir kahramanlar değişir. Yalnız birkaç demirbaş adam kalır, o kadar... Onlar da sosyetenin baş tipleri değildir.

Avrupa'da hiç böyle değil. Meselâ Londra'nın, Paris'in, Berlin in hot sosyetesine girin, sonra yirmi, otuz yıl geçince bir daha gitseniz, ölmemişlerse, yine oralarda aynı adamları görürsünüz. Hoş oralarda yüksek sosyetelere girmek çok zordur ya... Meselâ Londra'daki bir kulübe girmek, bizdeki kabineye girmekten çok daha zordur. Dışardan adam almazlar. Hot sosyeteye dahil olmak, miras gibi bir şeydir, babadan oğula kalır. Yeniden oralara, o kulüplere girmek çok zordur. Bizde öyle değil... Biraz parası olan, birazcık şöhreti olan, hoop elini kolunu sallıyarak dalar içeri... Sonra işleri, daha doğrusu dümenleri bozulur, zavallı kapı dışarı, sosyete hayatına dayanamaz.

Muzaffer bu sözlerden alınmıştı.

— Çok doğru söylüyorsunuz ama, dedi, benim bu gece buraya gelişim bir akşamın zoruyla oldu. Böyle yerlere yakışmadığımı anlıyorum ama bir kere gelmiş bulundum. Bakın, siz bile benim yabancı olduğumu anladınız...

— Hayır, öyle demek istemedim. Çok rica ederim. Benim maksadım başka. Avrupa'daki yüksek sosyete ile bizimkini mukayese etmek istiyorum. Bizde yüksek sosyete müdavimlerinin sık sık değişmeleri bundan ileri geliyor. Bizde devamlı hiç bir müessese yoktur. Yani servet, devamlı olarak bir ailenin elinde kalmaz. Neden? Çünkü bizde havadan para kazanılır. Havadan kazanıldığı için de haydan dan gelen huya gider. Adam, anzanmamış ki, eline geçenin kıyzanmamış ki, eline geçeni,n kıymetini bilsin de sıkı tutsun. Şuradan bir rüzgâr eser, paraları ortalıkta savrulur. Adam para yığınının altında boğulur. Para saçan rüzgâr her zaman esecek diye, o da paraları etrafa saçar durur. Bir de bakar ki rüzgâr kesilmiş. Ya amcası bakanlıktan düşmüş, ya arkadaşı umum müdürlükten atılmıştır. Böylece para yağmuru da diner ondan sonra perişanlık... Bir zaman daha sosyetede kalıp dayanmak ister ama, ne mümkün... Haydi sepet havası... Avrupa'da servet, nesilden nesile geçe geçe mayalanır. Onun için Avrupa'da her şey tutarlı, oturaklıdır. Siz bizde yüz senelik, ikiyüz senelik ticarethane, fabrika, bir müessese gösterebilir misiniz? Yoktur... Bizde gelgeç... Çok affedersiniz, sırası geldi de anlatıyorum. Bir gece Paris'te, arkadaşlarla eğleniyorduk. Benim yanımda Danimarkalı bir kız arkadaşım vardı bir Endonezyalı arkadaşım var, onun yanında da İsveç'li bir kız var: Çok içmiş olacağız. İsveç'li kız:

— Hadi, (...) ye gidelim, dedi.

— Neresi biliyor musunuz? Bizdeki randevu evleri gibi bir yer. Ama gizli saklı değil. Danimarkalı kız arkadaşım da,

— Aaa, hiç öyle yer görmedim. Aman ben de gitmek istiyorum dedi.

Endonezyalı arkadaşım böyle yerleri biliyor. Bize anlatmaya başladı:

— Şu ev kırk seneliktir, bu ev elli seneliktir...

Telefon rehberinde o evlerin numaralarını bulup birkaçına telefon etti. Telefonda ne diyorlardı, biliyor musunuz? Reklâm için, «Bizim müessesemiz 90 yıllıktır» «Müessesemizin 80 yıl mazisi vardır» diye övünüyorlardı. Anlatabiliyormuyum, böyle evler bile eskiliklerini ilân ediyorlar. Neyse uzatmıyalım, biz de böyle değil...

Ben Paris'ten gelince, sosyetede hiç tanımadığım adamlar gördüm. Bu Bay Bıyık da onlardan... Bir baloda mıydı, neredeydi hatırlamıyorum. Bir gece yine böyle bir toplantıdaydık. Bir adam gözlerini dikmiş bana bakıyor, ama nasıl, hiç gözlerini kırpmadan. Sinirlendim.

— Beyefendi, acaba tanışıyor duyuz. Sizi hatırlayamadım, dedim.

(Devamı var)

EN FAZLA
İKRAMİYE VEREN BANKA
İŞ BANKASIDIR

7 Haziranda:
15
APARTMAN
DAİRESİ
1 adet 100.000 lira
25 adet 5.000 lira
25 adet 1.000 lira
ayrıca 1800 talihliye
çeşitli para ikramiyeleri

TÜRKİYE İŞ BANKASI
paranızın... istikbalinizin emniyeti

DÜŞÜN YAYINEVİ SUNAR
Ümit Yaşar Oğuzcan'ın
Yeni Şiir Kitabı Çıktı
ÜSTÜME VARMA İSTANBUL
Fiyatı 3 Lira
Ödemeli Gönderilir
Düşün Yayınevi - Gazi Sinan
Paşa Sokak No. 12
Cağaloğlu - İstanbul

İLÂN TARİFEMİZ :
Kapak içi : *10 T. L.*
İç sahifeler : *12 T. L.*

Basıldığı yer :
Neşriyat ve Matbaacılık Kol. Şti.
Dizildiği yer :
Hergün Matbaası

FİATI 1 LİRA

Güzel bir çehreye... zarif ve yumuşak eller yaraşır!

309

Kremli Puro, müessir bir krem vazifesi görerek, ellerinizin daima taze, yumuşak ve zarif kalmasını temin eder...

Puro tescil edilmiş bir markadır. Tuvalet Sabununuzu alırken PURO markasını ısrarla arayınız

- Günlük temizlik işlerinin eller üzerindeki tahripkâr tesirine mani olur.
- Cildi besler, korur, yumuşatır ve tazeleştirir
- En kısa zamanda sizi olduğunuzdan çok daha genç ve güzel yapar

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet Sabunları 100 de 100 saftır.